

Stručné pojednání o národech sousedních

Domhan jest od pradávna obýván sedmero národy ucelenými pod vládami rozličnými. Mnohá pojednání byla jest napsána o slavném Lidu z Kontis, nebudeme se mu proto v našem pojednání nadále věnovati. Svou pozornost budeme soustřediti na národy sousední, ježto jsou vskutku národové podivuhodní.

Budeme-li postupovati z končin severních směrem k jihu, nejprve se setkáme s lidem, který sám sebe nazývá Převtělenými. Lid jest to tajemný a zvyky jeho lze popsati jako neobvyklé, ježto národ tento na schránkách svých tělesných nelpí a jako ošacení je obměňuje. Duch jejich vnitřní jest tím, na čem jim skutečně záleží, a tento se z jednoho těla do druhého snadno přesouvati umí. Dovednost tato jim zabezpečuje dlouhého žití, mnohokrát delšího než jest u ostatních národů běžné, snad vyjma lidu avenského. Společnost přesouvání toto vysoce oceňuje a ty, kdož několikátý život po sobě žijí, v úctě hluboké chová. Na národ tento je třeba velkého pozoru si dávatí, ježto místa okolní osidluje a prospěchu vlastního si nadevše cení.

Národ Převtělený do konfliktů se velice často dostává s lidem Trpasličím, kterýžto jeho jest sousedem. Ač vzrůstu malého, povahy jest tento lid prudké, pročez je nesnadné diplomacii jakoukoli s ním vésti. Štěstím však jest, že lid tento tunely své obývá a na povrch jen pramálo vychází. Lze se s ním tedy jen zřídka setkati. Doporučeno jest není velkou důvěrou Trpaslíkům dávatí, ježto si hlavně zlata a pokladů hledí a toto jest jim nad čest jejich cennější. Do ozbrojených konfliktů však neradno se s nimi pouštěti, není-li v moci protivníkovi jejich bojovým strojům se ubrániti. Ani do pijatek není nikterak doporučeno Trpaslíky vyzývati, poněvadž játra lidu tohoto vyšší funkčnost mají než jiné orgány jejich.

Křehké příměří udržuje lid Trpasličí s dalším svým sousedem, jímž jest lid lumenský, obývající východní pobřeží domhanské. Obyvatele Země světel, jak sami svou domovinu nazývají, za nejprapodivnější označiti můžeme. Lidé tito jsou po generace na magii závislími a zemí svou konstantním využíváním magie sami si devastují. Tělesno i duševno jejich vystavením magii škodami výraznými trpí a jest s podivem, jak společnost taková nadále fungovati může, ježto pravidla společenská i zákony zdejší lze přinejmenším benevolentními nazvati a jednotlivci nezřídka podvolují sebe mravům pokleslým.

Těžko uvěřiti, že národ tento v konkurenci země císařské, kterážto jest zemí militantní, obstojí. Neradno jest Císařství navštěvovati, ježto nedůvěřivostí až nepřátelstvím k národům sousedním oplývá a samo sebe za zemi vyvolenou považuje. Císaře pak za téměř rovného Stvořitele považuje a pro slávu jeho věčnou vše činí. Slepě a zarputile lid tento setrvává ve víře ve Stvořitele samotného, přičemž magie jest v této zemi zapovězena a jest považována za herezi a jest tak postihována trestem nejvyšším. Jedinci magičtí tak stěží sluchu od lidu císařského dostanou a domluvy s nimi nemohou nikdy dojíti. Radno jest pro jedince takové se národu tomuto zcela vyhýbati a kontaktu s ním nenavazovati.

Heslem tímto řídí se lid Alimaru, kterýžto mohutnou zdi a horami vysokými od Císařství jest oddělen, a tak kulturu zcela odlišnou si vypěstovati mohl. Národ alimarský

více než všeho ostatního cení si cti a zarputile lpí na tradicích a rituálech generací minulých, čímžto sám sobě újmu v podobě stagnace působí. Společnost alimarská striktně jest na kasty rozdělena, čímž život jednotlivců výrazně jest ovlivněn, neboť více příslušníkům kast jsou uplatňována nekompromisní pravidla. Země Alimaru nerostným bohatstvím oplývá a spolu s vzácnými plodinami národ tento k obchodu předurčuje. Alimařané jsou obchodníky zcestovalými a světa znalými, avšak mnohdy v rozkoši přespříliš si libujícími.

V neposlední řadě jest nutno promluvit také o národu avenském, kterýžto v oblacích je nutno hledati, neboť obývá svůj prastarý Velký Strom, vznášející se v oblasti východního Devítiostrví. Společnost jejich jest uzavřená a s národy sousedními se nestýká. Nemnoho jest toho známo o zvycích lidu avenského, snad jen krom toho, že k přírodě silný vztah je poutá a všeho živého si cení. Dovedou však i nelitostnými býti, jest-li tomu potřeba.

Toto jest tedy stručné poučení o národech sousedních, jejichž velvyslanci zde v Kontis sídla svá mají a lid svůj zde zastupují. Necht tento spis můj vodítkem se stane pro každého, kdo s kterýmkoli z národů zde popsaných setkati by se toužil.